

РЕШЕНИЕ

№ 3567

гр. София, 27.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 20.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **12829** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 от Административно процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.211 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба от Л. С. Н. против Заповед № 226з-757-1/29Л1.2021г. на ВПД Началник 02 РУ-СДВР, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание "Порицание" за срок от 6 месеца.

Жалбоподателят счита оспорената заповед за незаконосъобразна. Твърди, че при издаването и е допуснато нарушение на съдопроизводствените правила, не са спазени изискванията за форма и съдържание, липсва описание на времето, обстоятелствата, при които е извършено нарушението, доказателствата, въз основа на които то е установено и правното основание за налагане на съответното наказание. Счита, че дисциплинарнонаказващият орган не е спазил и правилата за мотивиране на преценката си за определяне на наказанието по реда на чл.206, ал.2 от ЗМВР. Претендира отмяна на издадения административен акт, както и сторените по делото разноси.

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя твърди, че доверителят му не е запознат със Заповед №226з-500-1/06.08.2021г. за назначаване на проверка, на основание чл.205 ЗМВР, в разрез с изискванията на Инструкция

№8121з-877/06.07.2021г. за дисциплината и дисциплинарната практика в МВР.

Ответникът-ВПД Началник 02 РУ-СДВР, редовно призован, не се явява, не се представлява, не изразява становище по жалбата и по съществуващото на спора.

Съдът, въз основа на събраните по делото доказателства, намира за безспорно установено от фактическа страна следното:

С докладна записка с рег.№226р-20087/2021г. по описа на 02 РУ-СДВР, жалбоподателят -мл.експерт Л. Н.-КО в група „ООР“, сектор „ОП“ при 02 РУ-СДВР е уведомял ръководството за изгубен кочан с фишове по ЗДвП по време на наряд, като П.-200 от ЕР за времето от 07,00ч. до 19.00ч. на 29.06.2021г., изпълняван съвместно с ПИ С. М.. Във връзка с горепосочената докладна записка и извършената проверка е изготвен доклад с рег.№226р-23911/03.09.2021г. по описа на 02 РУ-СДВР, изготвен от старши инспектор П. П.-ВПД началник група „ООР“, сектор „ОП“ при 02 РУ-СДВР

Със заповед №226з-500/06.08.2021г. по описа на 02 РУ-СДВР и заповед за удължаване на срока на проверката №226з-558/03.09.2021г. на Началник 02 РУ-СДВР срещу младши експерт Л. С. Н.-на длъжност командир на отделение в група „ООР“, сектор „ОП“ при 02 РУ-СДВР е назначено извършване на проверка за установяване допуснато ли е или не дисциплинарно нарушение и установяване на неговия извършител. Изготвена била покана рег. № 226р-26475/2021г. по описа на 02 РУ-СДВР, за запознаване със заповед за образуване на дисциплинарна проверка по чл. 205 от ЗМВР до мл.експ.Л. С. Н.. Видно от отбелязването върху нея, същата е връчена на 02.09.2021г./л.56/.

След извършен преглед на служебната документация на 04 взвод, група „ООР“, сектор „ОП“ в 02 РУ-СДВР, е установено, че на 29.06.2021г., в смяна от 07:00ч. до 19:00ч. са били назначени в наряд, като П.-200 служителите: мл. експерт Л. С. Н.-КО и инспектор С. Й. М.-ПИ, със служебно МПС Ш. „Р.“ с рег. № СВ 3476 НР. Като старши на наряда ПИ М. е попълнил информационна карта за дейността на наряда /приложение № 6 към чл. 33, ал. 2, т. 1 от ИППД/ с бланков № 488100, като в същата са вписани четири броя установъчни пункта: УП-1 за времето 09:00-09:30ч. на [улица]и [улица]; УП-2 за времето 13:00-13:30ч. на [улица]и [улица]; УП-3 за времето 15:00-15:30ч. на [улица]и [улица]и УП-4 за времето 17:30-18:00ч. на [улица]и [улица]. В 09:00ч. е вписано, че екипа заема УП-1 до 09:30ч., като същото е отразено за изпълнено.

По случая от командира на отделението Л. Н. е снето сведения с рег.№226р—23251/28.07.2021г. В същото Н. преповтаря описаната фактическа обстановка в докладната си записка с рег.№226р-20087/21г. по описа на 02 РУ-СДВР, като пояснява, че причината за изваждането на папката съдържаща служебни образци на документи и кочан с фишове по ЗДвП и поставянето ѝ на покрива на служебното МПС е нуждата на необходимите документи за изпълнението на установъчния пункт /УП/. След напускане на установъчния пункт /УП/, Н. констатирал, че е забравил да прибере папката от покрива на колата и същата най-вероятно е паднала. Част от

фишовете намиращи се в кочана били попълнени.

Прието е, че със заповед рег. №513з—6261/19.02.2020г., командирът на отделението Л. Н. е определен да осъществява контролна дейност по ЗДвП, да издава фишове за налагане на глоби и да съставя АУАН по ЗДвП, като на същият се зачисляват фишове в АИС, АНД от домакин при 02 РУ-СДВР, като след попълването им същите му се отчисляват. Посочено е, че със заповед с рег.№8121з-1013/08.08.2017г. са утвърдени вътрешни правила за организация на документооборота в МВР, като съгласно в чл.3 /основни принципи по осъществяване на дейност по документооборота/, на т.3/, е записано: защита на информацията, документите и средствата за работа с тях/. В чл.18, ал.2, т.1 от същата заповед е записано, че при работа с документи служителите са задължени, да опазват информацията, станала им известна в процеса на работа.

В хода на проверката е приета, че фишовете за установяване на административни нарушения по ЗДвП са по утвърдена бланка, която покрива изискванията на ЗАНН и един от задължителните реквизити на същите са лични данни на лицето извършило нарушението. Предвид факта, че част от фишовете от кочана са били съставени срещу нарушители на правилата за движение по ЗДвП и попълнени, същите съдържали лични данни.

Като орган на МВР командирът на отделението Н. бил компетентен да обработва лични данни, съгласно разпоредбата на чл.49 от Закона за защита на лични данни.

С писмо рег. № 513р-70654/19.08.2021г.-Началник ОЧР-СДВР, при проверката към преписката е приложено копие на кадрова справка № 513р-69860/18.08.2021г. по описа на СДВР на мл. експ. Л. С. Н.. От приложената към преписката кадрова справка №513р-69860/2021г. е видно, че на мл.експ. Л. С. Н. по време на службата му в МВР, не са налагани дисциплинарни наказания. Награждаван е девет пъти, с „Писмена похвала“, „Парична награда“ и „Обявяване на благодарност“.

На 02.09.2021г. е снето сведение от мл. експ. Л. С. Н. заведено с рег.№ 226р -26602/2021г. по описа на 02 РУ - СДВР, от което е видно, че се придържа към изложеното, от него в изготвеното по случая сведение изведено с рег. №226р-23251 /2021г.

На 23.09.2021г. е снето сведение от инспектор С. Й. М. - ПИ в група „ООР“, сектор „ОП“ при 02 РУ-СДВР заведено с рег.№226р-29196/2021г., в което същият заявява, че на 29.06.2021г, заедно с мл. експерт Л. С. Н., заедно са били назначени в наряд, като П.-200 от ЕР и около 09.00ч. са изпълнявали УП-на [улица]и [улица]. Колегата му Н. извадил папката с бланките, за изготвяне на служебни документи, касаещи изпълнението на служебните им задължения, като ги е поставил на покрива на служебният им автомобил, с цел да е удобно да се пише, ако се наложи. След приключването на УП-то, са тръгнали по маршрут, като малко по-късно жалбоподателят е установил, че папката я няма и че най-вероятно е забравил да я вземе от тавана на служебния автомобил, когато са били на УП. Върнали са се, но не са я намерили. Колегата Н. му споделил, че в папката е имало празни бланки, за служебни документи и кочан с фишове по ЗДвП, след което са докладвали на

началник група „ООР“.

Прието е за безспорно установено и доказано от проверяващата комисия, че младши експерт Л. С. Н.-на длъжност командир на отделение в група „ООР“, сектор „ОП“ при 02 РУ-СДВР е извършил вмененото му нарушение, което съставлява нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл.194, ал.2, т.2 „неизпълнение на служебните задължения;“ от ЗМВР, за което на основание чл.200, ал.1, т.11, предложение първо „неизпълнение на служебни задължения или на заповеди и разпореждания на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители;“ от ЗМВР за което нарушение е предвидено налагане на дисциплинарно наказание „Порицание“ за срок от шест месеца до една година.

Дисциплинарното нарушение било установено в хода на извършена проверка по заповеди № 226з-500/06.08.2021г. по описа на 02 РУ-СДВР и заповед за удължаване на срока на проверката № 226з-558/03.09.2021г. по описа на 02 РУ-СДВР и материалите към нея.

Прието е, че на служителя е предоставена възможност да упражни в пълен обем правото си на защита по чл.205, ал.3, чл.207, ал.8, т.6, във вр. с ал.10 от ЗМВР. На 11.10.2021г. жалбоподателят бил запознат със справка № 226р-30300/05.10.2021г. по описа на 02 РУ-СДВР, за резултата от извършена проверка, като му е връчена покана №226р-30932/11.10.2021г. за даване на писмени обяснения по проверката.

Видно от протокол № 226р-36353/2021г. по описа на 02 РУ-СДВР, по чл.20, ал.2 от Инструкция №8121з-877/06.07.2021г., служителят младши експерт Л. Н. не се е възползвал от възможността, след запознаване със справката, да даде допълнителни писмени обяснения или възражения .

Въз основа на установените факти, комисията направила извод, че служителя е проявил небрежност в служебната дейност, като е налице неизпълнение на разпоредбите на издадени въз основа на ЗМВР. Същата е предложила наказанието да бъде наложено за срок от 6 месеца, тъй като от допуснатото нарушение на служебната дисциплина не са настъпили вредни последици и през време на службата служителят отговорно е изпълнявал поставените му задачи.

На 29.11.2021г. е издадена оспорената заповед 226з-757-1/29.11.2021, с която на младши експерт Л. С. Н. -КО в група „ООР“, сектор „ОП“ при 02 РУ-СДВР на основание чл.204, т.3, вр. чл.200, ал.1, т.11, чл.197, ал.1, т.3, във вр. с чл.194, ал.2, т.2 от ЗМВР, е наложено дисциплинарно наказание "порицание" за срок от 6 месеца.

Посочено е, че с действията си Н. е извършил нарушение по чл.194, ал.2, т.2 от ЗМВР, за което следва да бъде наказан за неизпълнение на служебни задължения с дисциплинарно наказание "порицание" за срок от 6 месеца.

Екземпляр от обжалвания акт е получен от жалбоподателя, а жалбата срещу него е депозирана в срок.

По делото е разпитан като свидетел С. Й. М., чиито показания съдът кредита с доверие като последователни и непротиворечиви..

Свидетелят посочва, че работи в 02 РУ СДВР, като полицейски инспектор в група „Охрана на обществения ред“. Познава Л. Н., който е командир на отделение в същата група и работят в едни смени с него. За конкретния случай на 29^{-ти} юни 2021г. били назначени на работа за времето от 07:00 до 19:00 часа – дневна смяна. Бил назначен като П.-200, заедно с колегата си командир на отделение Л. Н.. От 09:00 до 09:30 часа имали установъчен пункт между две улици, на кръстовище, където трябвало да стоят и да контролират преминаващи автомобили, лица и т.н. В 09:00 часа заели установъчния пункт и при заемането колегата му извадил папката си. Установъчният пункт изисквал да се извършват проверки извън автомобила за да може да записват и трябвало папката да е отвън. Жалбоподателят извадил папката, сложил си я на капака на колата и започнал да си подготвя бланките. Улиците били „Железопътна“ и „Д. Г.“ в „О.“. Сутринта рано там почти никой не минавал. Излязли, минало им УП-то, което били длъжни да изпълнят и в 09:30 часа тръгнали по маршрута. В хода на работата, около 13:30ч. във връзка с установяване самоличността на проверявано лице, което завели в районното управление, жалбоподателят потърсил папката в колата, но не я намерил. Тогава си спомнил, че най-вероятно още в девет часа е останала на капака на колата и те са тръгнали и не са я взели. Свидетелят сочи, че кочанът по ЗДвП представлявал 25 фиша, всеки един в три екземпляра, индигирана хартия. Когато се напишел първият, се късал и се давал на нарушителя, вторият веднага след смяната се късал и се отчитал, оставяли го в един железен шкаф, заключен. Оттам се вземал от служителя, който отговаря АНД и се въвежда в системата АНД на КАТ. Третият оставал в кочана. Твърди, че същият бил с лошо качество, не можело да се чете текста, но се съхранявал заради сверка на поредния номер. Свидетелят заявява още, че жалбоподателят, му обяснил, че съставил няколко фиша, но същите били отчетени. Всички други били празни, непопълнени бланки. Свидетелят твърди, че не съставяли често фишове. Те били охранителна полиция и може би на две-три смени, съставяли един, най-много два, три фиша. Не били пътен контрол и в тяхната дейност пътният контрол не бил залегнал. Те посещавали сигнали, оказвали съдействие, задържали извършители на престъпления и почти не оставало време да правят проверки. Много рядко съставяли фишове. В този ден не били съставяли фишове. Те се отчитали накрая на смяната, задължително на края на смяната. Тези фишове били само за нарушения по ЗДвП, за което не се отнемали точки. За другите нарушения се съставяли актове.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от лице с правен интерес и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Оспорената заповед е издадена от материално компетентен орган по смисъла на чл.204 т.4 от ЗМВР. Съдът намира за спазени всички императивни изисквания на специалните процесуални правила, установени в ЗМВР, вкл. и на приложимата към

случая Инструкция № 8121з-877/06.07.2021г.

При издаването на заповедта не е допуснато нарушение на изискването за форма на административния акт. Съгласно чл.210, ал.1 от ЗМВР дисциплинарното наказание се налага с писмена заповед, в която задължително се посочват: извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. Процесната заповед е издадена в предвидената от закона писмена форма, като в нея са посочени всички реквизити. При издаване на оспорената заповед са спазени преклузивните срокове по чл.195 ал.1 от ЗМВР.

Нарушението, за което е ангажирана отговорността на оспорващия, е открито по смисъла на чл.196 ал.1 от ЗМВР при получаване на докладна записка с рег.№226р-20087/29.06.2021г., а оспорената заповед е издадена на 29.11.2021г., след като със заповеди № 226з-500/06.08.2021г. по описа на 02 РУ-СДВР и заповед за удължаване на срока на проверката №226з-558/03.09.2021г. на Началник 02 РУ-СДВР е назначено извършване на проверка за установяване допуснато ли е или не дисциплинарно нарушение и установяване на неговия извършител, т.е. в установения двумесечен срок от откриване на нарушението, като към датата на издаването ѝ не е изтекъл едногодишният срок от извършването му. Съгласно чл.206, ал.1 от ЗМВР дисциплинарнонаказващият орган е дал възможност на наказания да депозира писмените си обяснения по вмененото дисциплинарно нарушение.

Съдебният контрол за материална законосъобразност на обжалваната заповед обхваща преценката дали са налице установените от дисциплинарнонаказващия орган релевантни юридически факти и доколко същите са елементи от състава на посоченото в заповедта нарушение на служебната дисциплина, както и правилното определяне на вида и размера на наложената дисциплинарна санкция.

В случая нарушението на служебната дисциплина, за което е наложено дисциплинарно наказание на служителя, е за това, че е допуснал нарушение на утвърдените със заповед с рег.№8121з-1013/08.08.2017г. вътрешни правила за организация на документооборота в МВР, като не е защитил и опазил информацията, съдържаща лични данни, документите и средствата за работа с тях. От страна на жалбоподателя не е ангажирано обективно обстоятелство, което би довело до противоположен извод. Напротив, същият фактически признава, че е забравил папката с документите, част от които са били попълнени с данни на нарушителите.

С оглед фактическата установеност, съдът приема, че с описаните действия оспорващият е извършил виновно вмененото му нарушение на служебната дисциплина, съставляващо нарушение на чл.18 от заповед с рег.№8121з-1013/08.08.2017г. вътрешни правила за организация на документооборота в МВР, във вр. с чл. 45, ал.1 т. 6 от Закона за защита на лични данни. Както бе посочено по-горе, при обработването на лични данни за целите по чл. 42, ал. 1 личните данни трябва да се обработват по начин,

който гарантира подходящо ниво на сигурност на личните данни, включително защита срещу неразрешено и незаконосъобразно обработване и срещу случайна загуба, унищожаване и повреждане, като се прилагат подходящи технически и организационни мерки. Като правно основание за налагане на дисциплинарното наказание административният орган е вписал в заповедта разпоредбата на чл.194, ал.2, т.1 от ЗМВР, според която неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители, представлява дисциплинарно нарушение и на основание чл.200, ал.1, т.11 от ЗМВР, за него се налага дисциплинарно наказание "Порицание".

Налице е съответствие между фактическото описание на нарушението и правната му квалификация, като правото на защита на оспорващия не е накърнено. В случая няма спор относно фактите.

Съдът приема за безспорно установено виновното извършване от страна на жалбоподателя на описаното в оспорената заповед нарушение, представляващо нарушение на служебната дисциплина. Същото практически не се оспорва от жалбоподателя. Не са налице данни и обстоятелства, от които да се достигне до извод, че обжалваната заповед е издадена за цел, различна от предвидената в закона, съответно не е налице предвиденото в чл.146, т.5 от АПК основание за отмяна на административния акт.

Оспорената заповед е издадена в съответствие с целта на закона, който изисква при извършени дисциплинарни нарушения от органите, на които законът е възложил да следят за спазване на правилата и установения ред в държавата, да се налагат дисциплинарни наказания, съответстващи на тежестта на нарушенията. Установеното дисциплинарно нарушение е формално по своя характер, като за извършването на същото е без значение дали настъпват вредни последици. В случая дисциплинарнонаказващият орган е упражнил оперативната си самостоятелност в съответствие със закона, като е преценил всички относими към нарушението обстоятелства, включително формата на вина на извършителя- небрежност, и е определил минималния размер на предвиденото в закона дисциплинарно наказание. Същият е съобразил от една страна, че се касае за служител, който като командир на отделение е призван да дава пример с поведението на останалите си колеги и към когото, предвид заеманата длъжност, изискванията за спазване на служебната дисциплина са допълнително завишени. От друга е отчел обстоятелството, че до този момент Н. е многократно награждаван.

Ето защо, съдът намира вида и размера на наложеното наказание за съобразени с материалния закон, тежестта на извършеното дисциплинарно нарушение и личността на нарушителя.

В заключение, съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, при спазване на регламентираната форма, при липса на

допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

Ето защо, подадената срещу нея жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Предвид изхода на правния спор, претенцията на жалбоподателя за присъждане на сторените по делото разноски се явява неоснователна.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. С. Н., с ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] , ап.57, подадена чрез пълномощник адв. К. К.-САК, съдебен адрес: [населено място], пл."Св.Неделя" №16, ет.4, офис 5, против Заповед № 226з-757-1/29Л1.2021г. на ВПД Началник 02 РУ-СДВР, като НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: